

очаква пред вратите на града. Около 60 турци и цигани са седнали в кръг, пъстра тълпа, в която се срещат всички цветове на дъгата. Те следят съсредоточено перипетите, през които преминават двама борци... Явно вчерашният пазарен ден е бил добър – децата на природата се забавляват (Кейе 2006: 158).

Забавление в ежедневието

През втората половина на XX век държавната власт полага все повече усилия да попречи на чергаруването.

Целта е циганите да се лишат от хилядолетното им право да водят номадски живот. Наложените административни ограничения и забрани не са особено ефективни. На практика издаваните разрешителни и събирането на такси за извършване на определена дейност в известна степен легализират дейността на чергарстващите цигани. „Тракийските“ калайджии, лингурарите (мечкадари и копанари), кардарашите (бакърджии, котлари), кошничарите, хасърджиите в действителност не спират да чергарстват сезонно. „Още по времето на бай Тошо (при управлението на комунистическия лидер Тодор Живков – 1958-1989 г. - б. а.) работехме на частно държавна работа не сме работили“ (м., 1939 г., бакърджия).

Характерно за „тракийските“ калайджии е обвързването им с определени територии и селища, както и постоянните общи годишни срещи на цялата група и периодичните за отделни нейни части, които са календарно фиксирани. Тези срещи дават възможност на групата да се събере, да обмени информация за новостите и промените, за печалбите и загубите за районите на движение. Но първото и може би най-важно предназначение е да се срещнат и харесат младите, и ако родителите се спазарят – да се вземат. В миналото най-масовата среща се е провеждала на 28 август „Голяма Богородица“ и е свързана с посещението на Бачковския манастир. Периодичните са край пловдивските и чирпанските села, където на откри